

MEDEDELING AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: Grondwettelijk Hof: rolnummer 7189: de prejudiciële vragen over artikel 57, §2, eerste lid, 1°, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gesteld door het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik

Bijlage: kennisgeving van 19 juni 2019 van de griffie van het Grondwettelijk Hof

1. VOORAFGAAND

Door de griffier van het Grondwettelijk Hof werd aan de heer minister-president van de Vlaamse Regering bij brief van 19 juni 2019 kennis gegeven van de prejudiciële vragen over artikel 57, §2, eerste lid, 1°, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gesteld door het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik.

Door de griffie werd in deze brief meegedeeld dat de Vlaamse Regering over vijfenveertig dagen beschikt, vanaf de ontvangst van de brief, om eventueel – bij ter post aangetekende zending – een memorie in te dienen betreffende deze zaak. Deze termijn verstrijkt in casu op maandag 5 augustus 2019.

2. EVENTUELE TUSSENKOMST VAN DE VLAAMSE REGERING BIJ HET GRONDWETTELIJK HOF

Gelet op de brief van de griffier bij het Grondwettelijk Hof rijst de vraag of de Vlaamse Regering er belang bij heeft om in de hangende procedure tussen te komen.

In uitvoering van omzendbrief VR 2009/23 van 16 januari 2009 betreffende het Grondwettelijk Hof, beslis ik om niet tussen te komen in deze zaak bij het Grondwettelijk Hof en wel om de volgende redenen:

De prejudiciële vragen hebben betrekking op artikel 57, §2, eerste lid, 1°, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Deze bepaling luidt:

*"In afwijking van de andere bepalingen van deze wet, is de taak van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn beperkt tot:
1° het verlenen van dringende medische hulp, wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft;"*.

De rechtszaak voor het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik, heeft betrekking op een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft. Hij is de vader van een meerderjarig kind met wie hij samenwoont en aan wie hij sedert verscheidene jaren zijn materiële en morele steun verleent wegens het feit dat het kind sinds zijn minderjarigheid getroffen is door een ernstige ziekte waarvan is erkend dat dit een absolute medische onmogelijkheid uitmaakt om gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten.

De vader had een beroep tot nietigverklaring en tot schorsing ingediend uit persoonlijke naam en als vertegenwoordiger van het toen nog minderjarig kind tegen een beslissing waarin hun het bevel werd gegeven het grondgebied te verlaten.

De rechter in eerste aanleg veroordeelde het OCMW van Seraing tot betaling van financiële steun aan de vader, beperkt tot de datum van de meerderjarigheid van het kind. Vanaf de meerderjarigheid geniet het kind zelf van financiële steun van het OCMW. De vader stelt in beroep, voor het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik, dat hij recht heeft op verdere financiële steun vanaf de datum van de meerderjarigheid van zijn kind.

Het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik, stelt nu in zijn arrest van 17 mei 2019 prejudiciële vragen aan het Grondwettelijk Hof.

De prejudiciële vragen luiden als volgt:

"Schendt artikel 57, §2, eerste lid, 1°, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn de artikelen 10 en 11, 22 en 23 van de Grondwet, in zoverre het een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft, ouder is van een meerderjarig kind met wie hij samenwoont en aan wie hij sedert verscheidene jaren zijn materiële en morele steun verleent wegens het feit dat het genoemde kind sinds zijn minderjarigheid is getroffen door een ernstige ziekte waarvan is erkend dat zij een absolute medische onmogelijkheid uitmaakt om gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten waarvan hun kennis is gegeven, [...] ontzegt, terwijl de aanwezigheid van die ouder bij zijn kind door het medisch korps onontbeerlijk wordt geacht wegens de kwetsbaarheid die voortvloeit uit zijn gezondheidstoestand (recidiverende drepanocyttaire crisissen en noodzaak van een chirurgische ingreep teneinde verlamming te vermijden)?".

"In geval van een ontkennend antwoord op de hierboven geformuleerde vraag: Schendt artikel 57, §2, eerste lid, 1°, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn artikel 22 van de Grondwet, geïnterpreteerd in de in het arrest Abdida in aanmerking genomen zin,

- *enerzijds, in het licht van de artikelen 7 en 12 [lees: 21] van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, waarvan het eerste aan eenieder het recht op eerbiediging van zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven waarborgt en het tweede iedere discriminatie op grond van leeftijd verbiedt,*
- *en, anderzijds, in het licht van de artikelen 5 en 13 van de richtlijn 2008/115/EG, gelezen in het licht van de artikelen 19, lid 2, en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, alsook in het licht van artikel 14, lid 1,b), van die richtlijn,*

in zoverre het een vreemdeling, onderdaan van een derde Staat, die illegaal op het grondgebied van een lidstaat verblijft en vader is van een minderjarig kind dat de leeftijd van de meerderjarigheid heeft bereikt tijdens de uitoefening van het beroep tot

nietigverklaring en tot schorsing dat hij uit persoonlijke naam en als vertegenwoordiger van dat toen nog minderjarig kind heeft ingediend tegen een beslissing waarin hun het bevel werd gegeven het grondgebied van een lidstaat te verlaten, elke andere maatschappelijke dienstverlening dan dringende medische hulp ontzegt, terwijl, enerzijds, het genoemde, thans meerderjarige kind sinds zijn minderjarigheid is getroffen door een ernstige ziekte waarbij het door de uitvoering van die beslissing kan worden blootgesteld aan een ernstig risico dat de ziekte op ernstige en onomkeerbare wijze verslechtert en terwijl, anderzijds, de aanwezigheid van die ouder bij dat meerderjarige kind door het medisch korps onontbeerlijk wordt geacht wegens diens kwetsbaarheid die voortvloeit uit zijn gezondheidstoestand (recidiverende drepanocytaire crisissen en noodzaak van een chirurgische ingreep teneinde verlamming te vermijden)?”.

Deze zaak heeft betrekking op de taken van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn waarvoor de federale overheid bevoegd is. Artikel 57 valt onder hoofdstuk IV (taken van het OCMW) van de organieke wet van 8 juli 1976. Overeenkomstig artikel 5, §1, II., 2°, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, is de federale overheid bevoegd voor de aangelegenheden die geregeld zijn in dit hoofdstuk IV. De bevoegdheid van de federale overheid in deze zaak staat dus niet ter discussie. De prejudiciële vragen betreffen trouwens geen bevoegdheidsverdelende regels.

In de voormelde omzendbrief staat dat als een decreet van het Vlaams Parlement in het geding is, de Vlaamse Regering altijd een memorie indient. De omzendbrief stelt tevens dat het ook aangewezen is om tussen te komen in de zaken waar wetgeving of decreetgeving van andere overheden ter discussie staat, maar waar de uitspraken van het Grondwettelijk Hof een impact (kunnen) hebben op de wettigheid van actuele of toekomstige Vlaamse regelgeving.

De afloop van deze procedure heeft op het eerste gezicht geen impact op de wettigheid van actuele of toekomstige Vlaamse regelgeving.

Mocht het Grondwettelijk Hof oordelen dat de federale bepaling, waarop de prejudiciële vragen betrekking hebben, grondwettelijke regels zou schenden, dan komt het uitsluitend aan de federale overheid toe om eventueel nieuwe beleidskeuzes te maken met het oog op het wegwerken van de vastgestelde schending.

3. VOORSTEL AAN DE VLAAMSE REGERING

De Vlaamse Regering neemt akte van deze mededeling.

Jo VANDEURZEN
Vlaams minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin